Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Eu sunt Dumnezeul văzutelor şi al nevăzutelor. Eu sunt Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce l-am făcut pe omul cel întâi zidit, şi am cărare între cer şi pământ, iar cărarea Mea este cuvântul. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin.

Cei ce staţi de veghe înaintea Domnului, deschideţi cuvântului Meu ca să vină pe pământ. Duhul Meu este înaintemergătorul Meu. Aşa şi sfinţii Mei cei din veac şi până în veac. Şi iată, Eu vă trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare şi înfricoşată. El va apleca inima părinţilor către fii, şi inima fiilor către părinţi, ca să nu vin şi să lovesc pământul cu urgie.

Mă aştern cuvânt în calea oamenilor, şi cuvântul Meu e duh şi putere. Cine are urechi de auzit, să audă, căci Duhul Meu grăieşte cu putere peste pământ. Amin.

O, fiilor unşi în grădina cuvântului Meu! Ilie, proorocul Meu, este plin de râvnă ca şi atunci când mergea pe pământ înaintea Mea, însoţit de ucenicii lui. El este omul cel care s-a născut şi n-a murit. El s-a ridicat mai presus de trupul său cu Duhul Meu din el, şi apoi şi-a luat şi trupul, căci râvna lui a fost a doua viaţă în el. Sufletul şi duhul lui au râvnit pe Dumnezeu ca nici un altul pe pământ, căci el a fost puterea Mea, puterea Domnului. Amin. Duhul lui se mistuia de râvnă pentru Dumnezeu. Mă râvnea fără de moarte, măi fiilor. Auziţi voi ce vă spun? Râvnă fără de moarte a avut în el acest preot al Meu; iubire fără de moarte a purtat în el pentru Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu este fără de moarte, fiilor. Aceasta a fost puterea cea din acest prooroc al Meu. Iubirea de Dumnezeu este boldul care înţeapă moartea. Ea este biruinţa morţii, este viaţă fără de moarte, viaţă fără de păcat, fiilor. Iubirea de Dumnezeu a fost taina cea care l-a făcut nemuritor pe Ilie, cel ce a fost mai tare ca moartea, biruind-o în trupul său.

O, fiilor, iarăşi vă spun vouă: mare lucrare este să am cu cine vorbi pe pământ, căci tainele cerurilor Mele nu mai stau în ceruri, şi se coboară pe pământ ca să înduplece inima părinţilor către fii, şi a fiilor către părinţi; inima sfinţilor cerului către oameni, şi a oamenilor către sfinţii cerului. Amin. Le spun fiilor oamenilor că râvna pentru Dumnezeu este viaţă fără de moarte şi omul nu mai voieşte s-o atingă cu inima din el, care face din orice râvnă faptă împlinită. Dar oamenii au altfel de râvnă şi altfel de fapte împlinite. O, cât de mult doresc să se suie iubire spre Mine, iubire ca a lui Ilie, proorocul Meu. Iubirea lui cea fără de moarte a fost puterea lui întru Mine, şi nimeni n-a putut să i-o strivească. Aşa a lucrat şi Ioan, botezătorul Meu, căci îngerul Meu a zis lui Zaharia: *«El va merge înaintea Domnului, cu duhul şi cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinţilor către copii, şi pe cei neascultători, la înţelepciunea dreptţilor, ca să pună înaintea Domnului un popor desăvârşit»*. De aceea am spus Eu mulţimilor care mergeau după Mine: *«Dacă voiţi să pricepeţi, el este Ilie, care va să vină»*. Aici trebuie pricepere cerească, fiindcă oamenii răstălmăcesc Scripturile spre a lor pierzare, dar Eu vin să le spun oamenilor că duhul este duh, şi sufletul este suflet, şi fiecare om îşi are sufletul său. Amin. Ioan a pregătit calea Mea, căci el este acela despre care stă scris: *«Iată, Eu trimit pe îngerul Meu şi va găti calea înaintea feţei Mele»*.

Fiilor, fiilor, grăiesc vouă ca să audă tot omul. Duhul şi puterea lui Ilie au fost iubirea şi credinţa lui în Dumnezeu, şi lucrarea lui cea pentru Dumnezeu, şi aşa a fost şi Ioan, despre care îngerul a zis lui Zaharia că el va merge înaintea Domnului, cu duhul şi cu puterea lui Ilie. Dar Ioan este Ioan, şi Ilie este Ilie, şi amândoi au lucrat aceeaşi lucrare, şi amândoi au întors pe mulţi din Israel la căile dreptăţii, făcându-I Domnului cale peste pământ.

Duhul sfinţilor e Duhul lui Dumnezeu, Care Se odihneşte în sfinţi. Duhul şi puterea lui Ilie au fost iubire fără de moarte şi faptă cu putere. Eu vin cuvânt pe pământ şi Mă scriu cu serbare

de sfinţi în cartea Mea de azi. Iată, Eu trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare şi înfricoşată. El va îndupleca inima părinţilor către fii, şi a fiilor către părinţi, ca să nu vin cu prăpăd peste pământ. Amin.

– Eu sunt duhul şi puterea Domnului, Care a locuit în mine prin iubirea mea de Dumnezeu. Eu sunt servul Tău, Doamne, şi lucrez înaintea Ta, că Tu aşa ai plănuit pentru ziua Ta cea de azi, şi ai spus: «Eu trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare». *Eu sunt cel ce lucrez pentru Tine iubire în mulţi, ca să-i aşez înaintea Ta popor desăvârşit, aşa cum am fost eu şi ucenicii mei. Amin.*

Eu, Doamne iubit, voiesc să le spun oamenilor aşa cum le-ai spus şi Tu: duhul este duh, şi sufletul este suflet, căci oamenii şi-au pierdut înţelepciunea minţii şi s-au rătăcit în credinţe mincinoase, şi inimile lor aiurează, Doamne. Tu eşti Cel întrupat de la Duhul Sfânt în Fecioară, că eşti Dumnezeu, şi eşti sufletul fiecărui om, că Te-ai născut din Tatăl mai înainte de toţi vecii, iar Tatăl prin Tine le-a făcut pe toate. Tu eşti Cel ce ai dat suflet şi duh trupului omului cel întâi zidit din pământ, şi omul este din trup, din suflet şi din duh, precum Pavel, apostolul Tău, îi îndeamnă pe oameni şi le spune: «Trupul şi sufletul şi duhul vostru păzească-se în întregime întru venirea Domnului vostru». *Amin. Oamenii sunt rătăciţi de la adevăr, Doamne. Oamenii au schimbat rostul Evangheliei Tale, şi inima din ei aiurează. Iată, eu vin să întorc inima lor spre Tine, ca să audă glasul Tău şi să învieze din moarte şi din rătăcire.*

O, fii ai oamenilor, nu e bună mintea omenească. E bună mintea lui Dumnezeu în voi. Nu faceţi din mădularul minţii voastre mădular rătăcitor de suflet. Nu se poate să intre sufletul unui om în alt trup de om. O, cine v-a deprins pe voi cu aşa gândire, o, fii ai oamenilor? Ioan Botezătorul a lucrat pregătirea cărării Domnului, aşa cum fac eu azi, şi a lucrat cu duhul şi cu puterea lui Dumnezeu, cu credinţa şi cu fapta, care lucrau în mine în vremea trupului meu, dar sufletul meu e al trupului meu, iar sufletul lui Ioan e al trupului lui Ioan, amin, şi amândoi am avut lucrare de pregătire a cărării Domnului, lucrare de întoarcere a oamenilor către Dumnezeu. Eu sunt cel ce mă vărs cu duhul iubirii mele de Dumnezeu şi cu puterea faptelor credinţei mele în cei plăcuţi lui Dumnezeu, ca să lucrez din ei popor desăvârşit înaintea Domnului. Aşa trebuie înţeleasă Scriptura aceasta. Eu sunt viu prin iubirea mea de Dumnezeu. Iubire fără de moarte am eu pentru Domnul, şi ea mă ţine viu cu trupul, iar trupul meu este în cele ce nu se văd. Unde sunt cele ce nu se văd? Ele sunt lângă oameni şi nu se văd, şi lucrează, nevăzute, pentru oameni.

Elisei, ucenicul meu, a cerut de la mine să-i dau duhul şi puterea mea, dar acestea sunt şi cu mine, şi nu s-au ştirbit întru nimic. Aşa este lucrul sfinţilor care ridică sfinţi dintre oameni, ucenici de sfinţi dintre fiii oamenilor, prin lucrarea duhului şi a puterii lui Dumnezeu în sfinţi.

Eu n-am avut în minte decât pe Dumnezeu şi durerea Lui. M-a durut durerea Lui în mine ca şi pe El, şi n-aveam pace în suflet până ce nu-L alinam pe Domnul îndureratul. Pedepseam pe omul care-L prigonea pe Dumnezeu, că mă durea durerea Domnului. Eu de mila Domnului pedepseam pe om, căci am fost bun cu Dumnezeu. Am lăsat duhul şi puterea din mine peste Elisei, ca să lucreze văzut cu acestea, iar când a despărţit apele Iordanului cu mantia mea, el a strigat la Dumnezeul lui Ilie, şi Dumnezeu a lucrat şi în el cu ale Sale, şi lângă ale Sale este şi numele celui credincios în cele ale lui Dumnezeu.

O, fii ai oamenilor, luaţi şi voi de la mine aşa cum a luat Elisei, ucenicul meu. Luaţi duhul şi puterea care au locuit de la Dumnezeu în mine prin iubirea mea de Dumnezeu. Iubirea omului pentru Dumnezeu Îi face casă lui Dumnezeu în om. Iubirea de Dumnezeu este boldul morţii, este viaţă fără de moarte. Eu le-am lucrat pe cele de trebuinţă trupului cu cuvântul, căci aşa a fost puterea credinţei mele. Eu aveam împărăţia cerurilor în mine, şi cu cuvântul ei îmi lucram pâinea mea. Când eram copilaş, Domnul mă hrănea cu temerea de El, iar când am crescut, Îl hrăneam eu pe Domnul cu iubirea mea pentru El. Iar acum tot aşa lucrez, că mi-e milă de Dumnezeu îndureratul.

Ucenicii lui Elisei mă căutau după ce m-am despărţit de Elisei, după ce carul de foc mi-a făcut trecerea în cele ce nu se văd. Dar eu sunt viu şi lucrez înduplecarea inimilor oamenilor spre Dumnezeu. Duhul şi puterea mea lucrează din grădina Domnului. Eu îi întăresc cu cele purtate de mine pe cei din grădiniţa cuvântului din România. Duhul şi puterea mea este Dumnezeu şi fapta Sa, care lucrau la credinţa mea. Eu sunt duhul şi puterea Domnului, Care a locuit în mine prin iubirea mea de Dumnezeu. Amin.

Doamne, Tu eşti Cel ce Te întrupezi în cei credincioşi cu trupul Tău prin biserică, pentru ca să fii purtat de sfinţi, cuvânt şi trup, duh şi trup mai presus de fire, că Tu eşti Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– O, proorocul Meu, M-am lăsat cu iubirea ta de Dumnezeu, cu duhul şi cu puterea ta M-am lăsat în cei credincioşi, ca să pot striga la oameni. Cei credincioşi Mă primesc cuvânt cuvântat din cer. Eu vin cu norii slavei Mele până deasupra grădiniţei cuvântului Meu şi cuvintez întoarcerea oamenilor la Mine, întoarcerea părinţilor către fii, şi a fiilor către părinţi, căci sfinţii Mei stau faţă în faţă cuvânt peste oameni, fiindcă Eu vin cu sfinţii, că aşa este scris: *«Iată, Eu trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare şi înfricoşată».* El va înduplecа inima sfinţilor către oameni, şi a oamenilor către sfinţii cei care M-au iubit pe pământ, că Eu vin, şi nu cumva, când vin, să lovesc pământul cu urgia Mea.

Ilie proorocul este mare întru venirea Mea. El are trupul viu, şi are ucenicii cei vii cu el, în cele ce nu se văd, şi lucrează lucrarea venirii Mele, venirea Mea cea mare, venirea Mea care este scrisă în Scripturi. Amin, amin, amin.

20-07/02-08-1998